

כ א מ"י פ"ב מס' נ
עבו"ס הלכות ב

חלק פרק אחד עשר סנהדרין

מסורת
הש"ס

לכא יכילי ליש. בערמיותיה דמתוך שחשב כל ימיו בערמות הוא משיב
ידו לזקנו ומשך כלום שחשב עד שנקרעה ליה גרסינן הכרתא מי
שיט על היכר בזקט שמעד טלי עלמא שלא סעדו און יטלין להגיע
לכח ליה גזרתא הוא וואו און קרעה וכל האי דברי רוח ולכך און
תורה לאו קרין ט: דרשינן. כלמא דאמרינן
לה דכפרקא ומשמעין להו לטלי עלמא

יחמא עו.
[מסכת י"א וי'
מ"ג ח"ס' מס'
ד"ס ו'טלס']

ע"י כר"י
[וכר"ש]

א"א כ"א מס'ט
ה"ו מ"ז מס'ט
ה"ו מ"ז מס'ט
א"א כ"א מס'ט
ה"ו מ"ז מס'ט
ה"ו מ"ז מס'ט
א"א כ"א מס'ט
ה"ו מ"ז מס'ט
ה"ו מ"ז מס'ט

א"א כ"א מס'ט
ה"ו מ"ז מס'ט
ה"ו מ"ז מס'ט
א"א כ"א מס'ט
ה"ו מ"ז מס'ט
ה"ו מ"ז מס'ט

יחמא עו.
מסכת נח.

[מסכת נח.]

[מ"ז ז:]

י'נחמס כ:
[מ"ז ז:]

[י'נחמס כ:]

א"א כ"א מס'ט
ה"ו מ"ז מס'ט
ה"ו מ"ז מס'ט

מס'ט מ'
כ"כ קמ"ה

מס'ט מ'
קמ"ה י

מס'ט מ'
קמ"ה י

מס'ט מ'
קמ"ה י

מס'ט מ'
קמ"ה י

מס'ט מ'
קמ"ה י

פוי אומר מדה טובה מרובה פורענות. דכמדה טובה כתיב
למדת וזמדת פורענות כתיב ארצות ודלת גדול מלרובה ד' ארצות
יש דלת במסכת יומא דפרק יום הכפורים (דף ט"ו) אלמא מדה
טובה מרובה ומעשיו און לתמוה היך יש בלדס כח לקבל עמר כל
כך שהרי למדה פורענות טמן הקב"ה
כח בלדס לקבל כל שק טמון כח
בלדס לקבל מדה טובה: לזוקים.
[שטרפין בל חו]: רב יוסף אמר
אף בפסוק בן פירא. שיש בו דברי
הבאי ובה עליהם ליה ביטול תורה:
לא סיפשוט גילוינא מפורינא. כלומר
לא תפול טורו על דג אפיט מעל
אזט מפני שאשה מפסיד העור דאזיל
משכיה לתכלא להפסידא אלא ללי
יתיה בטרא ואטל ביה תרתינן גרילין
שאשה יטל לללות טור הדג עמו
ולתכלו בו שתי חלות דהוי לפתן לשתי
חלות: גלגלנא. עס הדג ליה להכי
קצט מלודניה שרדט של דג להתחיל
הפשוט מלוד: אי מפשטיס. אי
ממשמעותיה קא מתמחה בלודייתא
כמי כתיב: דלא לכתול שלל דודרס.
דהין גוון ללדס לטטת אה דרט
והייט דוקמך מלודניה: לא יישן.
אזט יטל לישן: קטנס. קודס
שהביאה שתי שערות: נפרס.
משהביאה שתי שערות עד שירצה
שחור על הלגן הרי היא טוגרת:
בנפרוסה שפס סוסס. משכניה ראויה
היא לנישואין להכי אמר שלא תנשא:
דיוס. דלגה: פנפ רביס. אלוס
עליון קר ספס עמה מנעס מתוך
צוק: ולא סכל סביא ציפ. אפילו
אורס עמה משפס עמהס לא
הכיחס חדיר לציפן אלא מבחון
הדבר עמהס: איש רביס. שיש לו
רעיס הרבה: לספרופע. לסוף
מרעיס לו שמתקוטט עמהס:
ולדון. מי שזקט דקה ותלטה:
קורטמן. הדע שחכס ותדוף הוא
ביותר: פנדון ספסן. מי שזקט
עבה שוטה הוא: ספסן. כמו כל
בר בר חמא כסכא בבבא דתרא (דף
ע"ד): נפס ככסיס. מי שגופו חופיח
שכסכו: לא ליי. בידוע שאינו למח:
אמר כמאי איכול לספס. האומר
באזה לפסן אוכל פה זה: סכ
לספס מיניס. בידוע שאינו רעב
וקח הלחם מידו שאינו היה רעב היה
אוכל: ספן דליס ליש מעכרס
בדקניס. שזקט מחולק ומטולל ויש בין
שני שבלות כמין מעכר: פולי סלמפ

* ה"ק פ"ט
א"א כ"א מס'ט
ה"ו מ"ז מס'ט
ה"ו מ"ז מס'ט
א"א כ"א מס'ט
ה"ו מ"ז מס'ט
ה"ו מ"ז מס'ט

ל'ו'ס' / א'ו'ס'
ל'ו'ס' - א'ו'ס' - א'ו'ס'
ס'ס' מ'ן ס'ו'ס'
ס'ס' מ'ן ס'ו'ס'

ל'ו'ס' / א'ו'ס'
ל'ו'ס' - א'ו'ס' - א'ו'ס'
ס'ס' מ'ן ס'ו'ס'
ס'ס' מ'ן ס'ו'ס'

ל'ו'ס' / א'ו'ס'
ל'ו'ס' - א'ו'ס' - א'ו'ס'
ס'ס' מ'ן ס'ו'ס'
ס'ס' מ'ן ס'ו'ס'

ל'ו'ס' / א'ו'ס'
ל'ו'ס' - א'ו'ס' - א'ו'ס'
ס'ס' מ'ן ס'ו'ס'
ס'ס' מ'ן ס'ו'ס'

ל'ו'ס' / א'ו'ס'
ל'ו'ס' - א'ו'ס' - א'ו'ס'
ס'ס' מ'ן ס'ו'ס'
ס'ס' מ'ן ס'ו'ס'

ל'ו'ס' / א'ו'ס'
ל'ו'ס' - א'ו'ס' - א'ו'ס'
ס'ס' מ'ן ס'ו'ס'
ס'ס' מ'ן ס'ו'ס'

ל'ו'ס' / א'ו'ס'
ל'ו'ס' - א'ו'ס' - א'ו'ס'
ס'ס' מ'ן ס'ו'ס'
ס'ס' מ'ן ס'ו'ס'

ל'ו'ס' / א'ו'ס'
ל'ו'ס' - א'ו'ס' - א'ו'ס'
ס'ס' מ'ן ס'ו'ס'
ס'ס' מ'ן ס'ו'ס'

ל'ו'ס' / א'ו'ס'
ל'ו'ס' - א'ו'ס' - א'ו'ס'
ס'ס' מ'ן ס'ו'ס'
ס'ס' מ'ן ס'ו'ס'

ל'ו'ס' / א'ו'ס'
ל'ו'ס' - א'ו'ס' - א'ו'ס'
ס'ס' מ'ן ס'ו'ס'
ס'ס' מ'ן ס'ו'ס'

ל'ו'ס' / א'ו'ס'
ל'ו'ס' - א'ו'ס' - א'ו'ס'
ס'ס' מ'ן ס'ו'ס'
ס'ס' מ'ן ס'ו'ס'

ל'ו'ס' / א'ו'ס'
ל'ו'ס' - א'ו'ס' - א'ו'ס'
ס'ס' מ'ן ס'ו'ס'
ס'ס' מ'ן ס'ו'ס'

ל'ו'ס' / א'ו'ס'
ל'ו'ס' - א'ו'ס' - א'ו'ס'
ס'ס' מ'ן ס'ו'ס'
ס'ס' מ'ן ס'ו'ס'

ל'ו'ס' / א'ו'ס'
ל'ו'ס' - א'ו'ס' - א'ו'ס'
ס'ס' מ'ן ס'ו'ס'
ס'ס' מ'ן ס'ו'ס'

ל'ו'ס' / א'ו'ס'
ל'ו'ס' - א'ו'ס' - א'ו'ס'
ס'ס' מ'ן ס'ו'ס'
ס'ס' מ'ן ס'ו'ס'

ל'ו'ס' / א'ו'ס'
ל'ו'ס' - א'ו'ס' - א'ו'ס'
ס'ס' מ'ן ס'ו'ס'
ס'ס' מ'ן ס'ו'ס'

ל'ו'ס' / א'ו'ס'
ל'ו'ס' - א'ו'ס' - א'ו'ס'
ס'ס' מ'ן ס'ו'ס'
ס'ס' מ'ן ס'ו'ס'

ל'ו'ס' / א'ו'ס'
ל'ו'ס' - א'ו'ס' - א'ו'ס'
ס'ס' מ'ן ס'ו'ס'
ס'ס' מ'ן ס'ו'ס'

*הוי אומר מדה טובה מרובה ממדת
פורענות [כמדה טובה כתיב ויצו שחקים
ממעל ודלתו שמים פתח וימטר עליהם מן
לאבול ובמידת פורענות הוא אומר
השמים נפתחו במידת פורענות כתיב ויצאו
ויראו בפגרי האנשים הפושעים כי כי תולקעם
לא המות ואשם לא חכבה והיו דראון לכל
בשר והלא אדם מושיט אצבעו באור בעולם
הזה מיד נכזה, אלא כשם שנותן הקב"ה כח
ברשעים לקבל פורענות כדנותן הקב"ה כח
בצדיקים לקבל טובות: רבי עקיבא אומר
"אף הקורא בספרים החיצונים וכו': תנא
בספרי דר"ה" רב יוסף אמר בספר בן סירא
נמי אסור דמיקרי א"ל א"ב מאי מעמא אילמא
משום דכתב [ביה] לא תינמוש גילדנא
מאורניה דלא לזייל משיכה לחבלא אלא
צלי יתיה בגורא ואיכול ביה תרתין גרזינא
א מפשטיה באורייתאנמי כתב לא תשחית
את עצה אי מדרשא אורח ארעא קמ"ל דלא
ליבעול שלא כדרכה אלא משום דכתב בת
לאביה-מסמונת שוא. מפחדה לא יישן בלילה:
במנוחה שוא תפתה, בנערותה שוא
חונה, בנדה שוא לא תינשא, בנשואת שוא
לא יהיו לה בנים, הזקנה שוא העשה
כשפים, הא רבנן נמי אמרו: "אי אפשר
לעולם בלא זכרים אוי לו למי שבניו נקבות אלא
משום דכתב לא תעיל דו"א בלכך, דגברי
גיברין קמל דו"א הא שלמה אמרה דאנה
בלב איש ישחנה דר' אמי ור' אסי: חד אמר
ישחנה מדעתו וחד אמר ישחנה לאוריים
ואלא משום דכתב מנע רבים מתוך ביתך -
ולא הכל תביא אל ביתך והא רבי נמי אמרה
דתניא רבי אומר לעולם לא ירבה אדם רעים
בביתו ביהו שגאמר איש רעים לתרוועו
אלא משום דכתב וזרעו קורטמן עבדון
סכסן, דנפח בכסיה לא צחי, אמר במאי איכול
לחמא לחמא סב מינה, מאן דאית ליה
מעברתא בדיקני כולי עלמא לא יכלי ליה
אמר רב יוסף מילי מעלייתא דאית ביה
דרשינן להו *אשה טובה-מתנה טובה, בחיק
ירא אלהים נתת, אשה רעה-צרעת לבעלה

מאי תקנתיה: יגדשה מביתנו יתרפא מצרעתו, אשה יפה אשרי בעלה מספר ימיו כפרים, העולם עניך מאשת חן
פן תלכר במצורתה, אל תמא אצל בעלה למסך עמו יין ושכר כי בתואר אשה יפיה רבים הושתתו ועצומים כל
הרוגיה רבים היו פצעי רוחל המרגילים לדר עוהה כניצון מבעיד נחלת ככלוב מלא עוף כן בתיהם מלאים
מרמה, מנע רבים מתוך ביתך ולא הכל תביא ביתך רבים יהיו דורשי שלומך גלה סודך לאחד מאלף משוכבת -
חיקך שמור פתחיך, אל תצר צרת מחר כ"י לא תדע מה ילד יום שמה למחר איננו נמצא מצמער על עולם
שאנו שלו, כל ימי עני רעים בן סירא אומר אף לילות בשפל גנים נגו ובמרום הרים ברמו: ממחר גנים נגו
ומער ברמו לחרמים [סימן זיר"א רב"א משרשי"א תנינא טובי"ה ינא"י יפ"ה ויתנ"מ רח"ס יהושע מקציר] *אמר
ירא אמר רב מאי דכתב כל ימי עני רעים אלו בעלי תלמוד וטוב לב משתה תמיד אלו בעלי משנה רב
אמר אפכא והיינו דאמר רב משרשי"א משמיה דרבא מאי דכתב מסיע אבנים יעצב בהם אלו בעלי משנה
ובוקע עצים יסב בהם אלו בעלי תלמוד רבי תנא אומר כל ימי עני רעים זה אסמגנים וטוב לב משתה תמיד יפה
תמיד זה שיש לו אשה טובה ינא אומר כל ימי עני רעים זה אסמגנים וטוב לב משתה תמיד זה שדעתו יפה
רב יוחנן אומר כל ימי עני רעים זה רחמני וטוב לב משתה תמיד זה אבור דבי ירושע בלדאמר כל ימי עני רעים זה
שדעתו

כחונות קי: [כ"ז קמ"ו]

ל'ו'ס' / א'ו'ס'

ל'ו'ס' / א'ו'ס'

ל'ו'ס' / א'ו'ס'

ל'ו'ס' / א'ו'ס'

ל'ו'ס' / א'ו'ס'

ל'ו'ס' / א'ו'ס'